

O periodizaci dějin české literatury

Tuhle historiku Rudolf Havel zná, protože ji jednak sám zažil, a jednak ji slyšel mnohokrát vyprávět. Ale zopakují ji pro upamatování mladších gratulantů a "koledníků".

Byl horký srpnový den a na Strahově, v bývalém klášteře a v budoucím Památníku národního písemnictví, zasedala komise pro chystané Dějiny české literatury. Zvláštností této práce bylo, že vznikala téměř souběžně s expozicí vývoje české literatury v Památníku národního písemnictví. Hlavní důraz se kladl na otázky periodizace. Propracovávala se metodologická hlediska: kam položit mezník vývoje literatury devatenáctého století? Byl jím rok společenského přelomu, rok 1848, když velká díla, jež nazrávala v době předbřeznové, vycházela až v letech padesátých? Poté, co předsedající profesor Jan Mukařovský nadhodil další teoretická hlediska, ulpěla debata na mělčině.

Tu se přihlásil vždy dobrý a ochotný pan profesor Antonín Škarka. Prosím, prosím... Nuže teda? - zdvihl hlavu již unavený Mukařovský. Chtěl bych, soudruzi, říci, jak my to ve staročeské literatuře děláme v Památníku, jak my řešíme tam periodizaci.

Nuže, jak vy to děláte? - praví Mukařovský s poslední nadějí v hlase. Prosím, my to děláme podle místností!

Nakonec se však otázky periodizace vyřešily nebo nevyřešily, dnes už nevím. Ale Dějiny české literatury byly napsány, alespoň až po Vrchlického a Březinu.

A já tuhle hloupou historku ohřívám jen proto, abych připomněl počátky Ústavu pro českou literaturu, s nimiž je jméno Rudolfa Havla navždycky spjato.

R a d k o P y t l í k

Znam tvou odbornou zručností a dokladnost. Překvapilo
mě, kdybys alespoň příležitostně nepostupoval historické
tradice vašeho plánu a jejich rozmanité literární a ide-
ové souvislosti. Nešel ti nešťastnou náhodou jeden napo-
čítaný článek ve Štěpánkové (+ Tomáškové) České včele
z 24. dubna 1938?

M o n t r o u t p r o . Anglický časopis The Spectator
píše: Roku 1829 obdržel Hamilton, jenž v Casnewcastle
(ve Walesu v Anglicku) státek má, od svého přítele Sirin-
gtona posváni, by k němu do Middlewicu přijel a u něho si-
poň čtyry neděle pobyl. Přijav Hamilton posváni, vydal sv-
ně svou miláčkou, paní Jerovou, na cestu. Jedn po jejích